

[Ib Nørlund.]

hvis man skulle tro EF-tilhængerens måde at omtale denne sag på og disse uendelige lovsange, som vi hører både her og ved andre lejligheder. Det synes jeg ikke der er nogen grund til. På nogle områder har man her anvendt forskellige af de principper fra FN, som man har lovet at anvende, og det synes jeg ikke der er grund til at være så forfærdelig rørt over, navnlig fordi disse resultater jo ikke er kommet af sig selv. Det er jo resultatet af ganske hårde forhandlinger i EF, og for så vidt som man vil prøve at skabe det indtryk, at det er en særlig dansk indsats, der har bragt disse resultater igennem, så er det vist ikke særlig rigtigt; det er vel først og fremmest udviklingslandene selv. På et tidspunkt var disse forhandlinger gået aldeles i stå i EF, og det truede med et ganske alvorligt brud. Først efter dette var det, man gik til visse indrømmelser, hvor den vigtigste vel nok er opgivelsen af princippet om de såkaldte omvendte præferencer.

Derfor kan jeg ikke svinge mig højere op end til at sige, at det vel ikke er det værste, EF har lavet, det, der her er tale om, men på den anden side så behøver man ikke at være særlig meget i tvivl om, hvad den vidergående hensigt er. Den er, at dette område, hvor man prøver at komme før andre imperialistiske konkurrenter, skal indgå i en ekspanderende EF-politik. At sige, at dette beviser, at EF ikke er de rige landes klub, har ikke noget på sig. For ud over det traktatmæssige, som ligger her, er kendsgerningen jo den, at EF-landene over for de pågældende lande i kraft af den historiske udvikling har mange magtmidler i hænde, som kan anvendes under disse betingelser, og størstedelen af disse lande hører jo til de samlede EF-landes tidligere koloniale imperium. Derfor ligger der en stor bestræbelse her i retning af at videreføre den tidligere kolonialistiske politik under nye, mere eller mindre neokolonialistiske former. Det skal endvidere ske under en temmelig voldelig overbygning, som EF laver over tingene. Jeg tror, man bedømmer selve den politiske mening med det sådan, at når man først har fået gennet disse lande ind i folden, så mener man at kunne virke stærkere ind på dem.

En anden side af hele dette forslag er jo,

at det betyder, at en langt større del af den danske u-landspolitik nu bliver indrangeret i EF's, og det synes jeg er særlig betænkeligt, når det, som også bemærket i bemærkningerne, gøres klart, at de indre aftaler mellem EF-landene endnu ikke er klar. Den fælles holdning, der skal være tale om, er endnu ikke bestemt. Men det er jo snart blevet skik at forelægge EF-forslag på den måde.

Bemærkningerne vedrørende de afskårne blomster, som jo spiller en rolle, er heller ikke synderlig overbevisende, for det er jo en yderst midlertidig ordning, man henviser til dér, når den udløber med dette år.

Vi mener, at der er forskellige spørgsmål, der burde undersøges i en udvalgsbehandling, netop for at klare nogle af de problemer af, som jeg her har nævnt.

Steen Folke (VS):

Ligesom de tidligere Yaoundékonventioner, som denne Lomékonvention afløser, er denne konvention udtryk for overgangen fra kolonialisme til nykolonialisme, fra det direkte politiske overherredømme til en mere indirekte formidlet, økonomisk og politisk dominans, som fastholder tyngdepunktet og altså centeret for denne dominans i de højtudviklede kapitalistiske lande, i dette tilfælde landene i EF med England og Frankrig i spidsen. I Yaoundéaftalerne var det jo i hovedsagen de tidligere franske kolonier, der var associeret. Med Lomékonventionen udvider man nu dette område først og fremmest ved til de franske at lægge de tidligere engelske kolonier, især i Afrika, men også i andre områder, samt enkelte andre lande under den nye betegnelse AVS-landene.

Der er tale om en associeringsaftale til EF, selv om det af bemærkningerne fremgår, at AVS-landene har ønsket en anden betegnelse. Man kan selvfølgelig godt sympatisere med dette ønske om en anden betegnelse end associering, men jeg mener nu ikke, at en anden betegnelse kan skjule den realitet, at der er tale om en associeringsaftale. Dens virkning vil være at sikre EF's position som imperialistisk magtblok.

VS er imod en cementering af EF's imperialistiske positioner, som denne konvention også vil medføre. Den vil sikre først og fremmest Frankrigs og Englands fortsatte økono-